

flaget om Tobak og paa Flertallets Begne meget anbefale, at man vedtager Omreguleringen efter Forslag Nr. 37. Det forekommer mig, at naar de omgivende Lande have en Beskyttelse for deres Fabrikation, der mindst er dobbelt saa stor som den, den ærede Minister foreslaar, og altsaa disse ere systematisk spærrede for vore Fabrikker, vil det ogsaa være naturligt, at vi sikre vore egne Fabrikker deres Udsætningsmarked herhjemme, og at netop Gjenfaldighed byder, at vi sørge for, at de beholde Udsætningen i deres eget Land. Jeg kan heller ikke se, hvorfor man ikke skulde fabrikere sin Tobak i selve Landet, og hvorledes det kan være en Indvending mod den foreslaaede Told, at der ikke indføres tilstrækkelig fabrikeret Tobak. I Forbigaaende jagt er det dog 150,000 Rbd., hvilket for mig er opgivet at være en betydelig Del af den finere Tobak, idet Fabrikationen herhjemme væsentlig kun forsyner Markedet med de mindre fine Varer. Og det er jo ogsaa, forekommer det mig, saa, at vor egen Erfarings viser, hvor megen hollandsk Tobak der ialtfald findes udstillet og ogsaa kjøbt; men hvorfor skulde vi nu altsaa ikke sørge for, at dette Arbejde kan udføres af vore egne, og hvorfor er det saa egentlig en Indvending, at Satsene ikke tillade, at der indføres nok? Det kan, forekommer det mig, ikke være finansielle Hensyn, der ere afgjørende, thi vi have jo forhøjet Tolden paa den raa Tobak i den Grad, at derigjennem vil den høitærede Minister faae en meget høi Indtægt. Hvorfor skal saa alligevel ovenkjøbet den fabrikerede Tobak give en saadan? Det forekommer mig, at Beskyttelsehensynet er det overveiende, og det Mægtingsforslag, som Flertallet har stillet, er saa moderat, viser, forekommer det mig, en Smødelommen ligeoverfor berettigede Indvendinger, at vi meget ville anbefale at ifølge det samme Princip, som det forekommer mig er det, man har fulgt gennem de foregaaende Afstemninger i Henseende til Porcellæn og Sajnace, nemlig en vis forsigtig Varetagen af den indenlandske Produktions Interesse, saa langt som det kan forsvares ligeoverfor Forbrugerne. — Vædringsforslaget om Tømmer og Træ skal jeg ikke dvæle ved. Naar jeg udtaler den desværre begrundede Frygt, at det ikke vil blive vedtaget, er Grunden den, at vi ifjor vare fire om at stille det, medens vi iaar ere svundne ind til Tre, saa at der synes at være mere Stemning for Skibsafgiftens Afstæffelse end just for dette Forslag, men jeg nærer det Haab, hvis det skulde være det eneste Stridspunkt, der er tilbage, at det saa eventuelt ikke vil umuliggjøre Reformens Gjennemførelse. Men iøvrigt fore-

kommer det mig, at naar det ærede Mindretal stadig fastholder, at der nok kan finde en Afgang Sted af 4 Millioner, ere vi saa langt fra Udsigten til en Forstaaelse, at det vilde være af mindre Betydning at gaa ind paa et saadant enkelt Stridsspørgsmaal. Hertil skal jeg indskrænke mig.

Breinholdt: Den ærede Ordfører har saa udførlig og saa overbevisende, som det forekommer mig, udtalt sig om Spørgsmaalet med Hensyn til Østetolden, at jeg i Et og Alt kan slutte mig til ham og kun har meget Lidt at tilføje. Der var imidlertid, hvis jeg ikke hørte feil, et Punkt, som den ærede Ordfører ikke udtalte sig om, og med Hensyn til det vil jeg gjerne gjøre et Par Bemærkninger. Dette Punkt angaar nemlig den Eventualitet, at man alligevel kunde bibeholde en Østetold paa visse Arter af Øst, thi Stemningen her i Thinget antager jeg ikke som sædvanlig deler sig i to bestemte modsatte Leire, men, hvad dette Spørgsmaal angaar, vel nærmest er den, at en Del ærede Medlemmer holder paa den nuværende Østetold, og en anden Del ligesaa bestemt er Modstander af den. Ligeoverfor disse Leire har den Bemærkning, jeg vil gjøre, aldeles ingen Betydning, hvorimod jeg tror, der gives en tredie Del Medlemmer, en Del Medlemmer, der meget gjerne vil se denne simple Brugsoft frigiten for Told, men derimod stærkt vilde fortolde Luxusoft. Det er dette Punkt, jeg blot vil gjøre en Bemærkning om og navnlig med Hensyn til, hvad den høitærede Finanzminister, saa vidt det er mig refereret, udtalte i sidste Møde, nemlig at han i Modspætning til mig vilde anbefale, at man ved Afstemningen nu forkaastede Flertallets Vædringsforslag om at ophæve Østetolden og derimod vilde bibeholde den, idet man saa ved 3die Behandling eventuelt vilde kunne se, om et Vædringsforslag i den af mig antydede Retning vilde faae nogen Tilslutning eller ikke. I saa Henseende maa jeg sige, at for denne tredie Del af Medlemmerne, jeg mener ikke Kredtedel i Tal, men tredie Del i Betydning, maa det staa klart, at hvis de følge den af den høitærede Finanzminister anbefalede Vej, ville de ikke have den fjerneste Udsigt til at faae deres Ønske opfyldt; thi der er jo en meget stor Forskjel paa, om Stillingen er den, at der ingen Østetold gives, men at der gennem et Vædringsforslag gives Udsigt til, at der kan faas samme Indtægt gennem en Østetold, om end paa en anden Maade end nu, eller at man har en Østetold og derfor ikke behøver at ty til nye Foranstaltninger, Foranstaltninger, der altid